

ἡ γωνιά τῆς γυναίκ

Ἡ γεννοκ

«3βωρη ἐκεχειρία διέταξε ὁ Πρόεδρος Νίξον στὸ Βιετνάμ, γιὰ τὰ Χριστούγεννα». Τριάντα ἕξη ὥρες χωρίς βόμβες, χωρίς σφαίρες, χωρίς φωτιά. Ὅσο πού νὰ προλάβει νὰ γεννηθεῖ ματωμένος ὁ Χριστὸς μέσα στὰ χαρακώματα, στὰ καταφύγια, ἀνάμεσα σέ χιλιάδες πτώματα, σέ γκρεμισμένα σπίτια, νοσοκομεῖα, σχολεῖα. Καὶ τὴν ἐπομένη ἀμέσως τὸ πρῶτῃ τῆς ἐπομένης δριμύτεροι ἀπὸ ποτέ οἱ βομβαρδισμοί.

Ὁ Χριστιανὸς κύριος Νίξον, πού κέρδισε τὶς ἐκλογές στὴν Ἀμερικὴ δίνοντας τὴν ὑπόσχεση στὸν λαό του πὼς θὰ σταματήσει πιά αὐτὸν τὸν βρώμικο πόλεμο. Ὁ Χριστιανὸς κύριος Νίξον πού μέσα στὰ πολυτελῆ σαλόνια τοῦ Λευκοῦ Οἴκου, παρέα μὲ τὴν οἰκογένεια του, γιόρτασε Χριστούγεννα καὶ θὰ γιορτάσει Πρωτοχρονιά σὰν κάθε καλὸ χριστιανό. Γιατὶ ποτέ του δὲν ἐνίωσε κι' οὔτε ξέρει τί θὰ πεῖ κρύο, παγωνιά, ἐρείπια, πληγωμένα μέλη, παιδιὰ ξετρελλαμένα ἀπὸ τὸν φόβο, ἀφανισμός. Ποτέ του δὲν τάνιωσε κι' οὔτε ἐνδιαφέρεται νὰ τὰ νιώσει, δὲν τὸν συμφέρει νὰ τὰ νιώσει.

Ἐμεῖς ὅμως, οἱ ἀπλοὶ ἄνθρωποι σ' ὅλη τὴ γῆ νιώθουμε κάτι νὰ μᾶς πνίγει. Πὼς μπορεῖς νὰ ὑποδεχθεῖς χαρούμενα τὸν καινούργιο χρόνο ὅταν ξέρεις ὅτι κάπου σέ μιὰ ἄκρη τοῦ πλανήτη μας συνειδητὰ καὶ ψυχρὰ ἐπιτελεῖται ὁ ἀφανισμὸς ἑνὸς λαοῦ; Ἐνὸς λαοῦ μαρτυρικοῦ, μὰ θαρραλέου, ἀξίου νὰ φτιάξει στὸ μέλλον πολλές ρίζες καὶ κλαδιὰ γιὰ τὸ ἀνθρώπινο γένος.

Πὼς μπορεῖς νὰ καθίσεις στὸ γιορτινὸ τραπέζι, νὰ εὐχηθεῖς μὲ αἰσιοδοξία «Εὐτυχησμένος ὁ νέος χρόνος» ξέροντας ὅτι μ' αὐτὸν τὸν τρόπο συνθηκολογεῖς κι' ἐσὺ βουδά (μὴ ἀντιδρώντας) στὸν ἀφανισμό αὐτοῦ τοῦ λαοῦ;

Τὴ στιγμὴ πού ἀπὸ τὸ ζεστό γραφεῖο γράφονται αὐτὲς οἱ γραμμές, τὴ στιγμὴ πού στὸ ζεστὸ σας σπίτι τὶς διαβάζετε, ἐκεῖ, σ' αὐτὴ τὴ μαρτυρική χώρα, πού ἀντὶ πιά γιὰ δέντρα καὶ χορτάρι, ἔχει φυτεμένους ὄλμους, σφαίρες καὶ ἀτσάλι, ἐκεῖ σκοτώνονται αὐτὴ τὴν ἴδια στιγμὴ, μὲ τὸν πιὸ ἄνανδρο τρόπο ἄνθρωποι, συνάνθρωποι μας, κι' ἀνάμεσα τους ἄθῳα παιδιὰ; Θὰ τὸ ἀνεχθοῦμε;

